

Az egyház és az állam kapcsolatáról

A Hetednap Adventista Egyház hivatalos állásfoglalása

A bibliográfiával kiegészített teljes dokumentum letölthető innen.

Preambulum

Isten szeretet. Kormányzása a mindenségben teremtményeinek szabad, önkéntes engedelmességgel alapszik, ami Őt igazságjának elismeréseként nyilvánítja ki. Isten csak szívből fakadó hitet (Ezék 36,26), és szeretetből fakadó (1Kor 13) cselekedeteket tud elfogadni. A szeretet azonban nem lehet a polgári törvénykezés tárgya. Nem lehet rendelettel előidézni, sem törvénnyel megkötni. Ezért a hitbéli meggyőződés törvényi szabályozása természetétől fogva ellentétben áll az igazi vallásszességgel, és így szemben áll Isten akaratával.

Isten azzal a képességgel ruházta fel öszzelünket, hogy világiasztani tudjanak. A rossz kizárólag (1Máz 3). A kivetkező generációk hasonlóan lehetőséget kaptak, és a döntés szabadságát, amit Isten adott, az ember nem korlátozhatja.

A vallás és a hatalom közötti viszonyt Jézus Krisztusnak, a mi Megváltónknak kötele feje Jézus isteni tudással (Jn 4,17-19), isteni hatalommal (Jn 11) és szent jellemmel (1Jn 2,1) rendelkezett. Ha volt valaki a földön, aki jogot formálhatott volna arra, hogy saját istentisztelettel kapcsolatos elveit másokra kényszerítse, az Jézus Krisztus volt. Jézus ennek ellenére soha nem alkalmazott kényszert. Krisztus követőinek is ezt az utat kell követniük.

A Hetednap Adventista Egyház kezdettől fogva arra törekedett, hogy Jézus példáját követve evangelizáljon szolgálatának szerves részeként. Mivel az egyház befolyása egyre jobban a világon, helyesnek tűnik azoknak az alapelveknek a megfogalmazása, melyek világsszűles egyházunkat vezetik, amikor kapcsolatba lépünk azoknak az országoknak a kormányaival, melyekben, mint egyház tevékenykedünk.

Lelkiismereti szabadság

Az adventi zene szívében az a hit fogalmazódik meg, hogy a lelkiismereti szabadságot minden ember számára biztosítani kell. A lelkiismereti szabadság azt jelenti, hogy az ember szabadon hisz, és szabadon gyakorolja választott hitét, hogy az ember szabadon dönt arról, hogy nem követ egyetlen vallási meggyőződést sem, hogy szabadon változtatja meg vallási meggyőződését, és valószínűleg szabadon hozza létre és működtet olyan vallási szervezeteket, amelyek megfelelnek hitének. Elszántságunk abban, hogy előmozdítsuk a vallásszabadság jogi és politikai védelmét, és támogatjuk azoknak a nemzetközi dokumentumoknak minál is inkább a értelmezését, melyek megfelelő garanciát jelentenek a szabadság védelméhez.

A hetednap adventista keresztények elismerik a szervezett kormány törvényességét (1Pt 2,13-17). Támogatjuk a kormánynak azt a jogát, hogy törvényeket hozzon evilági kérdésekben, és ezekkel a törvényekkel összhangban tevékenykedünk (Rm 13). Abban az esetben azonban, amikor az ország törvényei szemben állnak bibliai kitéleztségeinkkel, a Szentírás útmutatását követjük, miszerint Istennek kell inkább engedelmességnünk, mint embereknek (ApCsel 5.29).

Az adventisták elképzelték magukat a szabadság mellett, de elismerik, hogy a szabadságnak vannak korlátai. A vallásszabadság csak abban az esetben valószínűleg, hogy tiszteltben tartjuk a társadalom más

tagjainak vallás- és lelkiismereti szabadságát. Ha a társadalom olyan kényszerítő körülmények között működik, amelyekkel szembe kell néznie az állampolgárokat, akkor nyilvánvalóan joga van arra, hogy korlátozza a vallási gyakorlatokat. Az ilyen beavatkozásnak úgy kell megvalósulnia, hogy a lehető legkisebb mértékben korlátozza a vallás szabadságát, miközben megvédi azokat, akik veszélybe kerültek. A lelkiismereti szabadság korlátozása nem tekinthető legitimnek akkor, ha botránkoztat vagy megfoghatatlan veszélyekre való hivatkozás áll a mögöttes, és akkor sem, ha pusztán feltételezett sérelmekről, társadalmi konformitásra van szó. Az állam nem alkalmazhat olyan korlátozásokat, mint a vasárnap törvények, vagy más, állami által kikényszerített egyházi gyakorlatok.

A hetednap adventisták hivatása, hogy minden ember vallás- és lelkiismereti szabadsága érdekében sá-kra szájljana. Máj sok írja a szeretetünk (Mt 22,39) arra kényszerít bennünket, hogy készségesen munkálkodjunk mindazok lelkiismereti szabadságáért, akik szabadságát elfogadhatatlan módon korlátozta az állam. E munka személynél és kényszerítősségi körletünkben is okozhat veszteségeket, de ezt az ártat készséggel meg kell fizetnünk az árt, hogy Urunk ártvetői lehessünk, aki szót emelt a kiszolgáltatott és megvetett emberek érdekében.

Részt vesz a kormányzásban

A Hetednap Adventista Egyház tudatában van annak, hogy Isten gyermekei hosszú időn keresztül bekapcsolódtak a kényszerítő gyakorlatokba. Jézus hatalmat gyakorolt Egyiptomban (1Móz 41,40-57). Hasonlóképpen Dániel is magasra jutott a politikai ranglétrán Babilonban, és ez a nemzet javát szolgálta (Dn 6,3). Saját történetünk arról tanúskodik, hogy a hetednap adventisták szívesen vállalták a civil szervezetekkel, hogy nyomást gyakoroljanak a politikai hatalomra a rabszolgák felszabadítására és a vallásszabadság előmozdítására érdekében. Ugyanakkor a befolyás nem mindig szolgálta a társadalom javát. A vallásos emberek nyomására elkövetett vallási sérelmek, vallási háborúk, társadalmi és politikai elnyomások a bizonyosságai, hogy mekkora veszély rejlik abban, ha vallási cselekedetek megvalósítására állami eszközöket használnak fel.

A Hetednap Adventista Egyház nem felekedése kényszerítette az egyházat a viláig egyes országokban kényszerítőre, hanem hogy politikai befolyást gyakoroljon. Ez a befolyás állományban nem jelent problémát, sőt adventisták akár pozitív befolyást is gyakorolhatnak a politikai hatalomra. Ennek ellenére állandóan tudatában kell lennünk azoknak a veszélyeknek, melyek egyértelműen politikai befolyásunkkal, és mindent meg kell tennünk az árt, hogy elkerüljük ezeket a veszélyeket.

Ha egyes adventisták vezetői beosztásba kerülnek, ahol nagy hatással lehetnek a társadalomra, akkor kényszerítő kell az arany szabály (Mt 7,12). Arra kell törekednünk, hogy a vallásszabadságot mindenki számára biztosítsuk, ezért nem használhatjuk politikai befolyásunkat arra, hogy saját hitünket előmozdítsuk, másokét pedig korlátozzuk. Az adventisták vegyék nagyon komolyan a társadalmi felelősséget, részt kell venniük a szavazáson, amikor ezt járja lelkiismerettel tehetjük, és be kell kapcsolódnunk társadalmunk árt-társasába. Ugyanakkor az adventistáknak óvakodniuk kell attól, hogy a politika szenvedélyeskedőre váljon, és soha nem használhatják se a győzelesek, szélsőségeit, se az egyház kiadványait arra, hogy politikai programokat népszerűsítsenek.

Azoknak az adventistáknak, akik társadalmi hivatalt viselnek, a legmagasabb keresztény erkölcsi színvonalra kell tanúskodniuk. Ekkor Isten, mint modern Dánielt, vezetni fogja őket, és hozzá tanúsított hűségük állástílnzőleg h majd a kényszerítősságre.

Az egyház képviselői

Isten a történelem folyamán többször bízott meg embereket azzal, hogy képviseljék az Ő nézetét koruk uralkelő. Ábrahám (1Móz 12,15-20), Jézus (1Móz 41) és Mátész (2Móz 4-12) mindannyian kényszerítő kapcsolatban álltak a korabeli fájrákkal. Eszter jelenlétének Ahasverus király udvarában az lett az eredmény, hogy Isten népe megmenekült a pusztulástól (Eszter 8). Dániel először babiloni birodalomban (Dn 3-5), majd Cárusz és a Mád

Dárijusz előtt kápviselte a nápet (Dn 1,21; 5,31-6,28). Pál apostol a római birodalom uralkodás osztályja számára vitte el az evangéliumot (ApCsel 23-26). Hasonlóan a nagy reformátorok kázzá is tábban álltak napjaik uralkodói előtt, hogy megvédjék az álláspontjukat. Hanyagok volnánk akkor, ha napjainkban nem tennénk meg mindent, hogy bemutassuk Krisztust a világ vezetői előtt.

Az adventisták hivatása, hogy hangot adjanak a lelkiismereti szabadságnak a világ előtt. Ez azt jelenti, hogy kapcsolatokat kell építeni a napjaink politikai vezetőivel. Ezért a hetednapi adventista egyház kiválaszt embereket, akik képviselik az egyházat a kormány és a nemzetközi testvéreik előtt, hogy befolyással vadják a vallásszabadságot. Ezt a munkát missziónk szempontjából igen jelentősnek kell tartanunk, és biztosítani kell a szükséges anyagi forrásokat ahhoz, hogy képviselőink a legmagasabb színvonalon tartsanak meg.

A kormányokkal szembeni elvárások

A kormányok azért alakulnak, hogy a kormányzottak szükségleteiről gondoskodjanak. Ezért valószínűleg kell a népi alapvető emberi jogait, ami a lelkiismereti szabadságot is magában foglalja. Az államnak ezen felül gondoskodnia kell a közrendről, a közegészségről, a tiszta környezetről, és olyan intézkedést kell teremtenie, ami hozzásegíti az állampolgárokat ahhoz, hogy családokat alapítsanak, és kibontakoztassák emberi képességeiket. Az állam felelőssége, hogy garantáljon szabványos megkülönböztetésnek, akár faj, etnikai, vallási, politikai vagy nemi alapon tartózkodni, és lehetőleg tegye a hatalma alatt álló polgároknak, hogy pártatlan bármelyik társaságban. Az állam nemcsak az a kötelessége, hogy saját területén biztosítsa az emberi jogokat, hanem az is, hogy a nemzetközi közösségekben is megtegye ugyanezt, és amennyiben az emberek egy csoportja súlyosan szenved, menedéket biztosítson számára.

Állami támogatás

A hetednapi adventisták hosszú ideje vitáznak azon, hogy az egyház vagy annak intézményei elfogadjanak-e állami támogatást. Egyfelől az egyház azt tanította, hogy Isten kászteti azokat, akik politikai hatalommal rendelkeznek, hogy segítsék az egyházat, ezért az egyháznak nem szabad falakat építenie, amivel megakadályozza a gyének előmenetelét. Másfelől az egyház azokra a veszélyekre is rámutatott, melyek az egyház és az állam szövetésében rejlenek.

Ezért, ahol a törvények lehetővé teszik, hogy állami támogatást kapjunk anélkül, hogy azt olyan feltételekhez kössük, melyek akadályoznak bennünket hitünk szabad gyakorlásában és megvallásában – a példaként nem akadályoznak bennünket abban, hogy egyházi intézményeinkben csupán hetednapi adventistákat alkalmazzunk, intézményeink adventista irányítás alatt maradjanak, és megalkuvás nélkül a törvényesüljenek bennük azok a bibliai elvek és G. White ársaisa számára tanácsok, melyeket egyházunk követ -, ott alapelveink lehetővé teszik, hogy állami támogatást fogadjunk el. Azonban, az állam és az egyház szövetségének elkerülése végett állami támogatást szabad hitéleti tevékenységre fordítani, és mint istentiszteletek, evangelizáció, egyházi kiadványok megjelentetés vagy azok fizetése, akik az egyházi adminisztrációban, illetve az evangélium szolgálatában tevékenykednek, kivéve azokat a szolgálattevőket, akik munkáját a kormány olyan mértékben szabályozza, hogy gyakorlatilag lehetetlen ilyen szolgálatokat fenntartani az állam hozzájárulása nélkül.

Amikor alapelveinkkel nem ellenkezik az állami támogatás elfogadása, akkor is gondosan meg kell vizsgálni, hogy indokolt-e a támogatás elfogadása. A rendszeres állami támogatás az esetenként adott cölzött támogatásokkal szemben rendkívül veszélyes. Lehetetlen, hogy intézményeink legalább egy bizonyos mértékig ne kerüljenek függőségbe az állami támogatással szemben. Az ilyen támogatások az esetek többségében kormányzati megfélemlítéssel járnak együtt. Lehet, hogy ezek a megfélemlítések kezdetben nincsenek ellentétben keresztyán alapelveinkkel, de a szabályok ki vannak téve a változásnak. Amennyiben olyan új szabályok lépnek életbe, melyek megváltoztatják tőlünk, hogy feladjuk bibliai elveinket és eláradjuk azokat a tanácsokat, melyeket Ellen G. White ársaisa merítettünk, az állami támogatást fel kell mondani még akkor is, ha bizonyos intézményeket be kell zárni el kell adni, vagy tevékenységüket jelentősen csökkenteni kell.

Amikor az adventisták a Jellami támogatást kapnak, azt a legteljesebb becsületességgel kell kezelni. Ez azt is magában foglalja, hogy a támogatás felhasználásában kényvetni kell azokat a megkötéseket, melyek mellett a támogatást adták, valamint szigorúan az állsszeggel kapcsolatos elszámolás szabályait. Ha az egyház nem tud megfelelni ezeknek a feltételeknek, akkor nem szabad elfogadnia a támogatást.

Egyes szölsőséges esetekben a hetednapi adventisták csak akkor véggezhetnek missziót egy-egy országban, ha olyan programokat végznek, melyek szigorúan Jellami ellenőrzés alatt állnak, és nélkülözhetetlen a nyilvános bizonyítgatóimára és nagy átvatosságra van szükség ahhoz, hogy bárcsen valássthasunk meg ilyen programokat. Ilyenkor gondosan kell mérlegelnünk, hogy amennyiben az egyház - a fent említett feltételek mellett - bekapcsolódik egyes programokba, vajon azzal nevét adja egy elnyomás kormányzathoz, vagy olyan rólvid és hosszúra távra lehetséges jut, melyek lehetővé teszik számukra az evangélium és a hármias anygali ázenet (Jel 14,6-12) hirdetését az adott országban. Minden másdon el kell kerülnünk azt, hogy Krisztus neve olyan politikai rendszerekhez kerültsék, melyek elnyomják és rettegésben tartják saját népüket.

Befejezés

Isten minden embernek megadta azt a képességet, hogy az Ige és a Szentlélek vezetése mellett eldöntse, hogy mi a jó és mi a rossz. E nyilatkozatnak nem az a célja, hogy helyettesse a mennyei tanácsot, sem az, hogy egyedülállóan értelmezést adjon e tanácsnak. A nyilatkozat célja állsszefoglalni a hetednapi adventisták pillanatnyi álláspontját ebben a kérdésben.

Az a másd, ahogy az Jellam és az egyház kapcsolatát, világszöles erőfeszésésink egésze jelentést gyakorol. Ez imával és elmélyült gondolkodással kell megközelésenünk ezt a kérdést. A hetednapi adventisták a Szentlélek vezetése mellett a jóvőben is arra törekuszenek, hogy a lelkiismereti szabadság evangéliumi elvnek hárnálkei legyen

VISZONYUNK MÁS EGYHÁZAKHOZ ÉS VALLÁSI SZERVEZETEKHEZ

Annak érdekében, hogy elkerüljék a sörlésésokat és a félreértéseket más missziós társaságokkal, a kényvetkező alapelveket álllapatjuk meg a misszióterületeken dolgozó alkalmazottaink számára:

1. Á Á Á Elismerünk minden társaságot, amely magasra emeli Krisztust az emberek előtt, mint Isten világászál evangelizációs tervnek részesét, és nagyra értékelünk mindenkit, aki - más egyházakban - azon fáradozik, hogy lelkeket mentsen Krisztus számára.

2. Á Á Á Ha az evangelizálás munkája más társaságokkal hoz ssze bennünket, mindenkor és mindenütt a kerudvariasság, becsületesség és másoltányosság jellemezze a missziós problémák kezelését.

3. Á Á Á Elismerjük, hogy az igazi vallásosság lönnyegéhez tartozik annak tudomásul vétele, hogy a vallás a szemlelkiismereten és meggyözödsen alapszik. Ezért szem előtt kell tartani, hogy soha senkit ne vonzzanak állnző érdekek

vagy pillanatnyi előnyök sorainkba, Ács ne is tartson kárzárítottunk senkit más kárrel, mint az a meggyőződés, hogy ebben a formában találunk kárzárított Krisztussal. Ha gyülekezeti tagjaink bármelyikének megváltozik a meggyőződése, Ács tőbbé nem kár-ván egységesben maradni velünk a hitben Ács az Áletmád kárdeiseiben, akkor jogainak, hanem kártelességének is tartjuk, hogy felfogásainak megfelelően csatlakozzon ahhoz a kárzárított ghez, melynek tanításával egyetért.

4. Á Á Á Á Mielőtt átvénnek valakit más felekezetektől, gondosan vizsgáljuk meg gyűjt, Ács győződjünk meg arról, vajon az illető csupán Istennel való személyes kapcsolat céljából, vallásos meggyőződéstől indítva változtatja-e a hovatartozását. Ahol csak lehetőség van rá, tanácskoznunk kell annak a felekezetnek a lelkészével, ahonnan az illető akar járni.

5. Á Á Á Á Olyan személyeknek, akik egyházukban világosan kimutatott bűnök miatt gyülekezeti fenyvtől alatt állnak felvételét fel kell függeszteni mindaddig, amíg a megtérés jelei nem láthatók életükben.

6. Á Á Á Á Más egyházak alkalmazottait csak akkor vehetjük át, ha előbb tanácskoztunk az illető egyház vezetőivel.

7. Á Á Á Á A területek revíziós bizottságainak javasoljuk, hogy a munkások fizetésének megállapításánál vegyék figyelembe az azonos területen dolgozó többi misszió által fizetett juttatásokat.

8. Á Á Á Á Ami a munkaterületek felekezetek kárzárított felosztására illeti, arról a kárvezető az állásfoglalásunk:

(a) Hisszük, hogy a múlt nemzedékekben Isten gondviselése Ács emberekért végzett munkája keretében a vallásfelekezetek számára lettek az, hogy az evangéliumot minden igazság egyes elhanyagolt részeit erőteljesebben hangsúlyozzák. Ágy Isten hata létre a hetednapos adventista mozgalmat is azzal a megállapítással, hogy hangsúlyozza Krisztus kárzeli második eljövetele.

(b) A Biblia - kárálánál Jen Jel 14, 6-12 - megparancsolja, hogy az Áedváz-tól visszajárvele előtti időben hirdetni kell az Árálkkával evangéliumot minden igazatnak, nyelvnek Ács népnek. E megállapításunk nem teszi lehetővé számára, hogy korlátozzuk az evangéliumot a részeseknek hirdetésre. Ellenkezőleg, inkább kárstetést Áorzunk arra, hogy evangéliumot mindenkinek, akinek - az említett bibliai szakasz szerint - Isten el akarja látni azt.

A HETEDNAPI ADVENTISTÁK LÁTA SA A RÁMAI KATOLIKUS EGYHÁZRA

A hetednapos adventisták minden embert egyenlőnek tekintenek Isten előtt. Elutasítjuk az emberi személynéggel szembeni előzetes, legyen az faji, nemzetiségi vagy vallási megalapozottság. Továbbá kársságesen elismerni, hogy vannak őszinte keresztyének más egyházakban is, beleértve a mai katolikus egyházat, Ács kársek vagyunk együttműködni minden olyan testvérel Ács szervezettel, melyek az emberi szenvedés enyhítésére, illetve

Krisztusnak a viláig előtti felmagasztalásán fájradoznak.

A hetednap adventisták pozitív-műdon kázzelnek más vallásokhoz. Alapvető káldetásánk hirdetni Jézus Krisztus evangéliumát az Ő kázzeli visszatérésnek ásszefággásában, és nem az, hogy kimutassuk más felekezetek t

A hetednap adventisták hitelvei a bibliai és apostoli tanításokban gyökereznek, ezért osztozunk más kereszty egyházak tagjaival a keresztnyság szímos alapvető tantételében. Ugyanakkor, mint mozgalomnak, sajátos identitásunk van. Sárgető ázenetánk, amit más keresztyeknek és nem-keresztyeknek hirdetánk remény, áletminőséget és teljességet kázzet-t Krisztusban.

A rámai katolikusokkal kapcsolatos felfogásunkat egyfelől a műltban szerzett tapasztalatok, másfelől a jávvövel kapcsolatos várakalmak alakítják. Sajnos, nem tekinthetjük meg nem tártátnak, és nem hagyhatjuk figyelmen ká-vál a vallási tárelmetlenségnek, sőt az áldázzásnak azt a hosszó tártátnetét, ami a rámai katolikus egyház nevéhez káttődik. A rámai katolikus egyházkormányzás, ami olyan biblián ká-vál tantételekre ápál, mint a pápa primátus, valamint az egyház és az állam szoros ásszefonásdása, szímos visszaélés forrása volt a vallásszabadsággal kapcsolatban.

A hetednap adventisták meg vannak győződve arról, hogy a bibliai jávvendélességek alapján helyesen láttják, hogy az emberiség az idők vágezetének kázzelségében áol. A bibliai jávvendélességek alapján az adventisták hiszik, hogy kázzetlénál Krisztus második eljávvetele előtt addig nem tapasztalt nyugtalanságon megy át, és e nyugtalanság kázzpontjában a hetedik napi szombat kárdése áll majd. Arra szímmünk, hogy egyes világvallások -á jelentős keresz kázzásségeket is beleártve -á felsorakoznak Isten és az Ő szombatja ellen. Az állam és az egyház egyesálése ismét kiterjedt vallási elnyomást eredményez majd.

Az állás-tás, miszerint a kereszty alapelveket csupán egyetlen kázzzásság szegte meg, nincs ásszhangban sem a tártánelmi tányekkel, sem a bibliai práfáccikkal. Elismerjük, hogy időnként a protestánsok, más a hetednap adventisták is áipoltak elő-táleteket másokkal szemben. Ha a bibliai tanításokat káppviseelve a hetednap adventisták elmulasztják kimutatni szeretetüket azok iránt, akiknek prádikálnak, maguk sem káppviselnek igazi keresztnyságet.

A hetednap adventisták máltányosan szeretnék viszonyulni másokhoz, ezért mikázben emlékezetánkban tartjuk tártánelmi feljegyzéseket, és ragaszkodunk a vágső időekkel kapcsolatos felfogásunkhoz, elismerjük azt, hogy napj katolicizmusban vannak pozitív változások, és hangsúlyozzuk azt a meggyőződésánket, miszerint sok rámai katolikus kereszty van, akik testvéreink a Krisztusban.

VALLÁS KISEBBSÁGEK VALLÁSSZABADSÁGA

A vallási kisebbségek a tártánelemben gyakran váltak hátrányos megkálánnbáztetésá és áldáztetésá. Napjainkban ismét emelkedik a tárelmetlenség és az elő-táletek szintje. Annak ellenére, hogy az ENSZ dokumen kimondják, hogy minden embernek joga van arra, hogy kálánnbázzó vallási názeteket valljon, terjessen, és megváltotassa vallásait, szímos orszáig megtagadja ezt a jogot polárait.

A nemzetközi jogi dokumentumok elárthatják a vallási kisebbségek hátrányos megkülönböztetését, tragikus mádon ennek ellenére egyes országok olyan jegyzékeket készsítették, melyeken egyes vallási csoportokat veszélyes szektákként soroltak fel. Szektaellenes vizsgálóbizottságokat állítottak fel, nyomozásokat kezpeztek ki, és korlátozást a televíziókat fogadtak el. Ágy ártatlan hávők szíjezei gyanúsítottak és másodrendű állampolgárok. Mindez a vallásszabadságnak, mint az emberi nem legelembb és legalapvetőbb jogának a megszegése. A hetednapi adventisták hisznek abban, hogy engedelmeskednünk kell az ország televízióinak mindaddig, amíg a televíziók nem ellenkeznek Isten televízióival. Elutasítunk azonban minden olyan televíziót, politikát vagy tevékenységet, ami hátrányos megkülönböztetést alkalmaz a vallási kisebbségekkel szemben.

A hetednapi adventista egyház mindenre kiterjedő mádon valódi a vallásszabadságot, valamint az állam és az egyház szétválasztását. A Szentírás azt tanítja, hogy Isten, aki életet adott, szabad választást is adott az embernek. Isten csak olyan imádatot fogad el, ami inkánes alapon történik. A hetednapi adventisták azt is vallják, hogy a televízióknak egyformán kell vonatkozniuk minden emberre, nem lehet inkánes kivételeket tenni. Kijelentjük, hogy egyetlen vallási csoportot sem lehet elérni csupán azért, mert egyes képviselői szélsőségeseknek tünnek mások szemében. A vallásszabadságot csak akkor szabad korlátozni, ha olyan agresszív és erőszakos magatartással járósul, ami sérti mások emberi jogait.

Az ENSZ által elfogadott egyetemes emberi jogokról szóló nyilatkozat tizennyolcadik pontjával állsszhangban, valamint más nemzetközi jogi dokumentumokkal, és saját hitével és történelmével állsszefüggésben a hetednapi adventista egyház teljes mértékben elártelezi magát arra, hogy mindenütt és mindenki vallásszabadságot hirdet és védelmezi. Ezen lmenően továbbra is arra rekszünk, hogy előmozdítsuk a párbeszédet és a jobb megértést állami intézmények illetve azok között az emberek között, akik valamilyen vallási kisebbséghez tartoznak.

VALLÁSSZABADSÁG, EVANGELIZÁCIÓ ÉS PROZELITIZMUS

A hetednapi adventisták hiszik, hogy a vallásszabadság alapvető emberi jog. Mint keresztények, meg vannak arról győződve, hogy a vallás terjesztése nem csupán jog, hanem árímteli ártelezettség is, ami a bizonyágtévsről szóló isteni megbátason alapszik.

Isten elhátta a keresztényeket, hogy evangelizáljanak, azaz hirdessék az ádválsság járá háráot Krisztusban (Mt 28:20). Ez a keresztény élet és tanáságtel száve. Ezért a kereszténység lönvegőnl fogva missziós vallás.

A hetednapi adventisták a globális misszió és evangelizáció hangsúlyozására vonatkozó káztetést egyfelől Krisztus misszióparancsa árínti engedelmességből, másrészt abból az őszinte vágyból merítik, hogy minden ember ádválzálna és elnyerje az árírkát életet. További káztetést és sárgétást jelent nekik az a hit, hogy Krisztus visszatáráse árízel van. A misszióparancs betárltése árínti igyekezetből a hetednapi adventisták tább, mint kettőszáj országban szolgáltnak és hirdetik az evangéliumot.

A vallásos hit terjesztésével összefüggésben napirendre került a prozelitizmus ügye, mivel a prozelitizmus fogalmát igen eltérő módon határozzák meg, és a szó egyre pejoratívabb értelmet nyer, ami összekapcsolódik emberek meggyőzésének erkölcsi stílusával, sőt erőszakos formáival. A hetednapos adventisták fenntartások nélkül elutasítják ilyen módszereket. Abban hisznek, hogy a hit és a vallás terjesztésének leghelyesebb módja, amikor az emberek alázattal és tisztelettel fejtik ki vallási meggyőződésüket, és saját átalakítással támogatják a hirdetett üzenetet, amivel a hirdetett üzenet szabad és lelki elfogadásra készteti az embereket.

Az evangelizációs és missziós erőfeszítések közöttben tisztelniük kell az emberi jogokat, az evangélium hirdető öszintének és átláthatónak kell lennie, amikor más vallási csoportokért munkálkodik. Olyan szíves használatot kell követniük, amivel megelőzik a más vallási meggyőződést valló csoportok tagjainak megfélemlítését. Nem szabad olyan kijelentéseket tenniük, ami megalapozatlan vagy sértő másokra nézve.

A megteremtést a Szentlélek munkálja, ezért nem kényszeríthetők adományokhoz vagy más anyagi előnyökhöz. Miközben tiszteletben kell tartani az egyháznak azt a jogát, hogy humanitárius tevékenységét végezzen, ezt a tevékenységet szabadon összekapcsolni az evangelizációval oly módon, hogy kiszolgáltató embereket vallási meggyőződésük megváltoztatására késztessenek vele.

A hetednapos adventisták elkötelezték magukat arra, hogy szolgálják embertársaikat azzal is, hogy hirdetik az általuk vallott evangéliumot minden népnek és társaságnak, minden nyelvnek és nemzetnek (Jel 14,6).